

Europeiska
unionens råd

Bryssel den 17 oktober 2023
(OR. en)

14286/23

CLIMA 484
ENV 1140
ONU 81

LÄGESRAPPORT

från:	Rådets generalsekretariat
till:	Delegationerna
Föreg. dok. nr:	13840/23
Ärende:	Framläggande till UNFCCC på Europeiska unionens och dess medlemsstaters vägnar av Europeiska unionens och dess medlemsstaters uppdaterade nationellt fastställda bidrag – Godkännande

För delegationerna bifogas framläggandet av ovannämnda ärende, som godkändes av rådet vid dess 3973:e möte den 16 oktober 2023.

**FRAMLÄGGANDE AV SPANIEN OCH EUROPEISKA KOMMISSIONEN PÅ
EUROPEISKA UNIONENS OCH DESS MEDLEMSSTATERS VÄGNAR**

Madrid den 16 oktober 2023

**Ärende: Uppdatering av Europeiska unionens och dess medlemsstaters nationellt
fastställda bidrag**

Detta framläggande består av tre delar: 1) översikt, 2) EU:s uppdaterade nationellt fastställda bidrag och 3) den information som tillhandahålls för att underlätta tydligheten, transparensen och förståelsen (ICTU) vad avser det nationellt fastställda bidraget.

I. ÖVERSIKT

Sammanfattning av den förfarandemässiga utvecklingen

1. Europeiska unionen och dess medlemsstater lämnade in sina planerade nationellt fastställda bidrag **den 6 mars 2015**, tillsammans med en bilaga med kvantifierbar och kvalitativ information om de planerade nationellt fastställda bidragen, i linje med de beslut som fattades vid den 20:e sessionen i partskonferensen (COP) i Lima.
2. EU:s planerade nationellt fastställda bidrag övergick till att vara dess nationellt fastställda bidrag i och med att EU ratificerade Parisavtalet i **oktober 2016**, med målet att **minska växthusgasutsläppen i hela ekonomin med minst 40 % fram till 2030, jämfört med 1990 års nivåer**.

3. I **december 2019** ställde sig Europeiska rådet (EU-medlemsstaternas stats- och regeringschefer, Europeiska rådets ordförande och Europeiska kommissionens ordförande) bakom målet att i överensstämmelse med Parisavtalet uppnå **ett klimatneutralt EU senast 2050**. Den **5 mars 2020** antog Europeiska unionens råd Europeiska unionens och dess medlemsstaters långsiktiga strategi för utveckling mot låga växthusgasutsläpp, som återspeglar detta **klimatneutralitetsmål**, och lämnade in den till UNFCCC:s sekretariat.
4. Den **11 december 2020** godkände Europeiska rådet ett nytt och ambitiösare EU-klimatmål för 2030, som är tillämpligt på EU och dess 27 medlemsstater, att uppnå ”**en nettominskning senast 2030 med minst 55 % av de inhemska växthusgasutsläppen jämfört med 1990**”, och lämnade in det till UNFCCC:s sekretariat som **ett uppdaterat och utökat nationellt fastställt bidrag den 18 december 2020¹**.
5. Den **30 juni 2021** offentliggjorde EU en förordning som fastställer ett bindande mål om klimatneutralitet i Europeiska unionen senast 2050 med en strävan att uppnå negativa utsläpp därefter, och som inrättar en rättslig ram för att uppnå klimatneutralitet, den så kallade **europiska klimatlagen²**. Genom den europeiska klimatlagen bekräftades den inhemska minskningen av nettoutsläppen av växthusgaser med minst 55 % **fram till 2030** jämfört med 1990, och den fastställdes som ett rättsligt bindande mål.
6. Den **14 juli 2021** antog Europeiska kommissionen förslagen i **55 % -paketet** för att se över och uppdatera EU-lagstiftningen i syfte att säkerställa att EU:s politik är förenlig med klimatmålen i den europeiska klimatlagen.

¹ https://unfccc.int/sites/default/files/NDC/2022-06/EU_NDC_Submission_December%202020.pdf

² Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2021/1119 av den 30 juni 2021 om inrättande av en ram för att uppnå klimatneutralitet och om ändring av förordningarna (EG) nr 401/2009 och (EU) 2018/1999 (*europeisk klimatlag*).

7. År 2023 antog Europeiska unionens råd och Europaparlamentet formellt alla väsentliga delar av den **rättsliga ram** som krävs för att genomföra 55 % -paketet, och den antagna lagstiftningen³ har offentliggjorts i *Europeiska unionens officiella tidning*.
8. Närmare uppgifter om den politik som är av relevans för genomförandet av det nationellt fastställda bidraget har setts över mot bakgrund av antagandet av **55 % -paketet**, och respektive uppdateringar presenteras i denna del och del 3 av detta framläggande (ICTU).
9. Kommissionen uppskattar att 55 % -paketet, när det har genomförts fullständigt, skulle kunna göra det möjligt för EU och dess medlemsstater att överträffa målet för EU:s inhemska nettominskning av växthusgasutsläppen med minst 55 % jämfört med 1990 fram till 2030.
10. Genom detta framläggande uppdaterar EU informationen om sitt nationellt fastställda bidrag före COP 28 och uppmanar UNFCCC:s sekretariat att i sekretariatets sammanfattande rapport om nationellt fastställda bidrag beakta relevant teknisk information i detta framläggande.

³ Europaparlamentets och rådets direktiv (EU) 2023/959 om ändring av direktiv 2003/87/EG om ett system för handel med utsläppsrätter för växthusgaser inom unionen och beslut (EU) 2015/1814 om upprättande och användning av en reserv för marknadsstabilitet för unionens utsläppshandelssystem (direktivet om EU:s utsläppshandelssystem); Europaparlamentets och rådets direktiv (EU) 2023/958 om ändring av direktiv 2003/87/EG vad gäller luftfartens bidrag till unionens mål om minskade utsläpp från hela ekonomin och det lämpliga genomförandet av en global marknadsbaserad åtgärd (EU:s utsläppshandelssystem för luftfart); Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2023/857 om ändring av förordning (EU) 2018/842 om medlemsstaternas bindande årliga minskningar av växthusgasutsläpp under perioden 2021–2030 som bidrar till klimatåtgärder för att fullgöra åtagandena enligt Parisavtalet samt om ändring av förordning (EU) 2018/1999 (förordningen om ansvarsfördelning); Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2023/839 om ändring av förordning (EU) 2018/841 vad gäller tillämpningsområdet, förenkling av reglerna för rapportering och efterlevnadskontroll och fastställande av medlemsstaternas mål för 2030 och av förordning (EU) 2018/1999 vad gäller förbättrad övervakning, rapportering, uppföljning av framsteg och översyn (LULUCF-förordningen).

Den viktigaste inhemska politik som antagits med anledning av det nya klimatmål som man enades om i december 2020 sammanfattas i följande punkter och i del 3 i detta dokument (ICTU).

11. Utsläppsminskningarna enligt EU-lagstiftningen omfattas av **EU:s utsläppshandelssystem, förordningen om ansvarsfördelning** och förordningen om utsläpp och upptag från markanvändning (**LULUCF**). Ytterligare lagstiftning och politik om normer för koldioxidutsläpp för nya personbilar och för nya lätta nyttofordon, förnybar energi och energieffektivitet, som ingår i 55 %-paketet, bidrar också till uppnåendet av EU:s klimatmål för 2030.
12. **EU:s utsläppshandelssystem**, som har varit i bruk sedan 2005, sätter ett pris på koldioxid genom ett tak för det högsta antalet utsläppsrätter för de sektorer som omfattas. EU har sett över och ändrat sin lagstiftning och fastställt ett **nytt mål för att minska utsläppen från de befintliga sektorerna i EU:s utsläppshandelssystem och från sjöfarten med 62 % fram till 2030, jämfört med 2005 års nivåer**.
13. Utvidgningen av **EU:s utsläppshandelssystem till utsläpp** från sjöfarten kommer att omfatta utsläpp av koldioxid, metan och dikväveoxid från fartyg med en bruttodräktighet på över 5000 ton och gälla för **50 % av utsläppen från resor som startar eller slutar utanför EU** och alla utsläpp från resor inom EU och utsläpp från fartyg i EU:s hamnar.
14. När det gäller **kommersiell luftfart** kommer effektiv koldioxidprissättning fortsätta att tillämpas i EU:s utsläppshandelssystem för flygningar inom Europa och flygningar till Förenade kungariket och Schweiz. Dessutom har lagstiftning införts för att, i förekommande fall, tillämpa systemet för kompensation för och minskning av koldioxidutsläpp från internationell luftfart (Corsia) på EU-baserade luftfartygsoperatörer för flygningar till och från andra tredjeländer som deltar i Corsia, och för att tillämpa koldioxidprissättning på utsläpp från flygningar som involverar tredjeländer som inte tillämpar Corsia från och med början av 2027.

15. I översynen av direktivet om EU:s utsläppshandelssystem tillämpas även en separat **ram för koldioxidprissättning på förbränning av bränsle inom vägtransporter och byggnader och ytterligare sektorer (ETS2)**. Ramen är utformad för att prissätta utsläpp från och med 2027⁴ utan gratis tilldelning och bidra till utsläppsminskningar på **42 % fram till 2030 jämfört med 2005** i de sektorer som omfattas.
16. Enligt den reviderade **förordningen om ansvarsfördelning** fastställs i EU-lagstiftningen skärpta individuella bindande minskningsmål för medlemsstaterna när det gäller utsläpp av växthusgaser som inte omfattas av EU:s befintliga utsläppshandelssystem, nämligen inrikes transporter (utom luftfart), byggnader, jordbruk, avfall och små industrier med ett **mål för minskade utsläpp av växthusgaser på EU-nivå på 40 % senast 2030, jämfört med 2005**.
17. Inom LULUCF-sektorn (sektorn för markanvändning, förändring av markanvändning och skogsbruk) antog EU ett mål för unionens **nettoupptag av växthusgaser på 310 miljoner ton koldioxidekvivalenter**, som en summa av de rapporterade nettoutsläppen och nettoupptagen av växthusgaser i sektorn under 2030. Dessutom omfattar den nya lagstiftningen nu alla utsläpp och upptag som rapporterats för all brukad mark i unionen.
18. När det gäller **nya personbilar och lätta nyttofordon** har EU antagit lagstiftning för att minska **koldioxidutsläppen med 55 % för nya personbilar och 50 % för nya lätta nyttofordon från 2030 fram till 2034, och för minskningar av koldioxidutsläpp på 100 % från och med 2035 för nya personbilar och lätta nyttofordon**.
19. Man har enats om ambitiösa **mål för att förbättra energieffektiviteten och öka andelen förnybara energikällor i EU:s energimix**. I linje med Europeiska kommissionens plan att göra Europa oberoende av ryska fossila bränslen i god tid före 2030 (REPowerEU) har EU enats om att höja ambitionsnivån vad gäller energibesparingar genom ett utökat mål att **minska den slutliga energianvändningen på EU-nivå med 11,7 % fram till 2030** och ett nytt mål **för att öka andelen förnybar energi i den slutliga energianvändningen till minst 42,5 % senast 2030**. Dessutom föreskrivs ett ytterligare vägledande tillägg på 2,5 % som gör det möjligt att uppnå en andel på 45 %.

⁴ Om priserna på gas och olja är exceptionellt höga månaderna före den planerade starten av ETS2 kommer detta system att tas i drift från och med 2028. Ambitionen i fråga om minskade växthusgasutsläpp förblir dock oförändrad.

Ytterligare inslag som rör EU:s samlade klimatinsatser

20. **Hållbara transportbränslen** kan spela en viktig roll för att minska utsläppen av växthusgaser. I mars respektive april 2023 nådde Europeiska unionens råd och Europaparlamentet en **överenskommelse om förslagen i initiativen FuelEU Maritime och RefuelEU Aviation** för att öka luftfartygens och fartygens användning av hållbara bränslen och minska deras miljöavtryck.
21. En förordning om utbyggnaden av infrastruktur för **alternativa bränslen** för att säkerställa att allmänheten har tillgång till ett tillräckligt infrastrukturnät för laddning eller tankning av vägfordon eller fartyg med alternativa bränslen har antagits av Europaparlamentet och Europeiska unionens råd och kommer snart att träda i kraft. Förslaget till förordning kommer att spela en viktig roll när det gäller att påskynda utbyggnaden av sådan infrastruktur så att användningen av utsläppsfria och utsläppssnåla fordon och fartyg inte hindras, och för att skapa en god cirkel och därmed göra det möjligt för transportsektorn att avsevärt minska sitt koldioxidavtryck.
22. Inom ramen för den europeiska gröna given godkände EU-ländernas ledare i juli 2020 att ett övergripande klimatmål på **30 % skulle gälla för det totala utgiftsbeloppet från EU:s budget och ytterligare återhämtningsinstrument** i syfte att uppnå EU:s mål om klimatneutralitet senast 2050 och bidra till uppnåendet av unionens nya klimatmål för 2030. Ledarna bekräftade att som en allmän princip bör EU:s samtliga utgifter vara förenliga med målen i Parisavtalet. Med detta och andra åtgärder såsom EU:s utsläppshandelssystem och annan finansmarknadspolitik, t.ex. EU:s ram för hållbar finansiering, stöder EU genomförandet av artikel 2.1 c för att göra finansiella flöden förenliga med en utvecklingsbana med låga växthusgasutsläpp och klimatrezilient utveckling.

23. För att bidra till omställningen till en klimatneutral ekonomi på ett rättvist sätt samtidigt som ingen lämnas utanför inrättade EU en **social klimatfond som hjälper utsatta hushåll**, mikroföretag och transportanvändare att hantera pris effekterna av det nya utsläppshandelssystemet för byggnader och vägtransporter och bränslen för ytterligare sektorer. I princip bör ett belopp på högst 65 miljarder EUR göras tillgängligt för perioden 2026–2032 i enlighet med artiklarna i förordningen⁵.
24. Översynen av EU:s utsläppshandelssystem stärker också **den moderniseringsfond som finansieras av EU:s utsläppshandelssystem i syfte att bidra till de betydande investeringsbehoven i de 13 medlemsstaterna med lägre inkomster från och med 2024**. Den omfattar stöd till investeringar för att modernisera energisystemen och förbättra energieffektiviteten inom energilagring, energiproduktion och användning av förnybara energikällor samt modernisering av energinät, inbegripet rörledningar, nät och fjärrvärme, för att främja en **rättvis omställning** i koldioxidberoende regioner. Moderniseringsfonden finansieras genom intäkter från auktionering på 2 % av de totala utsläppsrätterna för 2021–30 inom ramen för EU:s utsläppshandelssystem och ytterligare utsläppsrätter som överförs av de mottagande medlemsstaterna – 5 länder valde att göra så. Ytterligare 2,5 % av det totala antalet utsläppsrätter mellan 2024 och 2030 kommer också att auktioneras till moderniseringsfonden.
25. **Innovationsfonden** är dessutom ett av världens största finansieringsprogram för demonstration av innovativ teknik med låga koldioxidutsläpp. Innovationsfonden, som finansieras till 100 % genom EU:s utsläppshandelssystem, kommer att tillhandahålla omkring 38 miljarder EUR i stöd under perioden 2020– 2030 (beräknat på 75 EUR/ton koldioxid), beroende på koldioxidpriset, till kommersiell demonstration av innovativ koldioxidsnål teknik, i syfte att få ut industriella lösningar på marknaden för att fasa ut fossila bränslen i Europa och stödja dess omställning till klimatneutralitet.

⁵ EUROPAPARLAMENTETS OCH RÅDETS FÖRORDNING (EU) 2023/955 av den 10 maj 2023 om inrättande av en social klimatfond och om ändring av förordning (EU) 2021/1060.

26. En **gränsjusteringsmekanism för koldioxid (CBAM)** kommer att sätta ett pris på koldioxidinnehållet i importen av ett riktat urval av produkter. CBAM:s främsta mål är att förhindra koldioxidläckage och ökade utsläpp i tredjeländer genom att säkerställa att vissa importerade produkter har samma koldioxidpris som EU:s inhemska producenter. Mekanismen kommer att tillämpas på ett icke-diskriminerande sätt som är förenligt med internationella handelsregler, och dess tillämpning kommer att utgöra grunden för ett fördjupat internationellt samarbete.
27. EU har förbundit sig att främja en människorättsbaserad och jämställdhetsinriktad strategi för klimatåtgärder, främja social rättvisa, lika behandling och inkludering i den globala omställningen till klimatneutralitet samt kvinnors fullständiga, jämlika och meningsfulla deltagande i beslutsfattandet med anknytning till klimatfrågor och fullt ut fullgöra våra skyldigheter i fråga om mänskliga rättigheter när åtgärder vidtas för att ta itu med klimatförändringarna.

II. UPPDATERING AV EU:S OCH DESS MEDLEMSSTATERS NATIONELLT FASTSTÄLLDA BIDRAG

28. EU och dess medlemsstater har gemensamt åtagit sig att uppnå ett rättsligt bindande mål om en **minskning senast 2030 med minst 55 % av de inhemska⁶ nettoutsläppen av växthusgaser jämfört med 1990.**
29. Detta dokument ersätter⁷ det framläggande EU och dess medlemsstater gjorde den 17 december 2020 och som ingår i UNFCCC:s register för nationellt fastställda bidrag, och kommer från och med den dag då sekretariatet tar emot detta framläggande att betraktas som det nuvarande nationellt fastställda bidrag som upprätthålls av EU och dess medlemsstater i enlighet med artikel 4 i Parisavtalet.

⁶ Med ”inhemsk” avses att internationella reduktionsenheter inte används.

⁷ I linje med punkt 29 i framläggandet av den 17 december från EU och dess medlemsstater.

III. INFORMATION SOM BEHÖVS FÖR TYDLIGHETEN, TRANSPARENSEN OCH FÖRSTÅElsen (ICTU) VAD AVSER EU:S NATIONELLT FASTSTÄLLDA BIDRAG

30. Vid den första sessionen i partskonferensen i dess funktion som partsmöte för Parisavtalet (CMA1) i Katowice 2018 kom parterna överens om vägledning till den information som behövs för tydligheten, transparensen och förståelsen (ICTU) vad avser deras nationellt fastställda bidrag.
 31. I denna del uppdateras ICTU från och med dagen för detta framläggande.
-

INFORMATION FÖR ATT UNDERLÄTTA TYDLIGHETEN, TRANSPARENSEN OCH FÖRSTÅElsen VAD AVSER UPPDATERINGEN AV EUROPEISKA UNIONENS OCH DESS MEDLEMSSTATERS NATIONELLT FASTSTÄLLDA BIDRAG FÖR PERIODEN 2021–2030

Information som behövs för tydligheten, transparensen och förståelsen vad avser EU:s nationellt fastställda bidrag

Punkt	Vägledning från partskonferensen i dess funktion som partsmöte för Parisavtalet (CMA 1)	ICTU tillämplig på EU:s nationellt fastställda bidrag
1	Kvantifierbar information om referenspunkten (inklusive, i förekommande fall, ett basår):	
a)	Referensår, basår, referensperioder eller andra startpunkter.	1990
b)	Kvantifierbar information om referensindikatorer, deras värden under referensår, basår, referensperioder eller andra startpunkter och, i förekommande fall, målar.	Kvantifiering av referensindikatorn kommer att baseras på de nationella totalsummor som Europeiska unionen rapporterar i den nationella inventeringsrapporten och kan komma att uppdateras på grund av metodförbättringar av inventeringen av växthusgaser.
c)	För strategier, planer och åtgärder som avses i artikel 4.6 i Parisavtalet, eller politik och åtgärder som ingår i nationellt fastställda bidrag, där punkt 1 b ovan inte är tillämplig, ska parterna tillhandahålla annan relevant information.	Ej tillämpligt.
d)	Mål i förhållande till referensindikatorn, uttryckt i siffror, t.ex. i procent eller minskningskvantitet.	En nettominskning senast 2030 med minst 55 % av de inhemska ¹ växthusgasutsläppen i hela ekonomin jämfört med 1990.
e)	Information om datakällor som använts vid kvantifiering av referenspunkterna.	Kvantifiering av referensindikatorn kommer att baseras på data som Europeiska unionen rapporterar i den nationella inventeringsrapporten.
f)	Information om de omständigheter under vilka parten får uppdatera referensindikatorernas värden.	Värdena får uppdateras vid metodförbättringar av inventeringen av växthusgaser.

¹ Med ”inhemsk” avses att internationella reduktionsenheter inte används.

2	Tidsramar för genomförande och/eller genomförandeperioder:	
a)	Tidsram för genomförande och/eller genomförandeperiod, inklusive start- och slutdatum, i överensstämmelse med eventuella ytterligare relevanta beslut som antagits av partskonferensen i dess funktion som partsmöte för Parisavtalet (CMA).	1 januari 2021–31 december 2030
b)	Om målet avser ett visst år eller flera år, beroende på vad som är tillämpligt.	Mål som avser ett visst år, 2030
3	Tillämpningsområde och omfattning:	
a)	Allmän beskrivning av målet.	Målet är ett rättsligt bindande mål, som omfattar hela ekonomin, och som består i en inhemsk nettominskning av växthusgasutsläppen med minst 55 % jämfört med 1990 fram till 2030, utan bidrag från internationella reduktionsenheter. Geografiskt tillämpningsområde: EU och dess medlemsstater (Belgien, Bulgarien, Tjeckien, Danmark, Tyskland, Estland, Irland, Grekland, Spanien, Frankrike, Kroatien, Italien, Cypern, Lettland, Litauen, Luxemburg, Ungern, Malta, Nederländerna, Österrike, Polen, Portugal, Rumänien, Slovenien, Slovakien, Finland och Sverige)² I detta avsnitt behandlas följande lagstiftning för att uppnå det utökade målet: Europaparlamentets och rådets direktiv (EU) 2023/959 om ändring av direktiv 2003/87/EG om ett system för handel med utsläppsrätter för växthusgaser inom unionen, Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2018/842, ändrad genom förordning (EU) 2023/857 (förordningen om ansvarsfördelning), Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2018/841 (LULUCF-förordningen), ändrad genom förordning (EU) 2023/839 (LULUCF-förordningen). Ytterligare lagstiftning och riskreducerande åtgärder på EU-nivå och i medlemsstaterna bidrar till de minskningar som krävs för att uppnå detta mål enligt beskrivningen av delarna I och II i detta framläggande.

² Inklusive EU:s yttersta randområden (Guadeloupe, Franska Guyana, Martinique, Mayotte, Réunion, Saint-Martin (Frankrike), Kanarieöarna (Spanien), Azorerna och Madeira (Portugal)).

-
- b) Sektorer, gaser, kategorier och pooler som omfattas av det nationellt fastställda bidraget, inbegripet, i tillämpliga fall, i överensstämmelse med riktlinjerna från Mellanstatliga panelen för klimatförändringar (IPCC).
- Ytterligare uppgifter kommer att lämnas **i enlighet med IPCC:s riktlinjer i Europeiska unionens transparensrapporter som utarbetas vartannat år.**
Sektorer som omfattas:
Energi
Luftfart: Utsläpp från civil luftfart ingår endast när det gäller koldioxidutsläpp från flygningar som omfattas av effektiv koldioxidprissättning genom EU:s utsläppshandelssystem. Dessa omfattar flygningar inom Europeiska ekonomiska samarbetsområdet, flygningar till Schweiz och flygningar till Förenade kungariket.
Sjöfart: Sjöfart ingår när det gäller utsläpp av koldioxid, metan och dikväveoxid från resor inom EU.
Andra kategorier av energikällor i enlighet med IPCC:s riktlinjer.
Industriprocesser och industriell produktanvändning.
Jordbruk.
Avfall.
Markanvändning, förändrad markanvändning och skogsbruk (LULUCF) (se avsnitt 5 e för ytterligare information om denna sektor).
Gaser:
Koldioxid (CO₂)
Metan (CH₄)
Dikväveoxid (N₂O)
Fluorkolväten (HFC)
Perfluorkarboner (PFC)
Svavelhexafluorid ((SF₆)
Kvävetrifluorid (NF₃)
- c) Hur parten har beaktat punkt 31 c och d i beslut 1/CP.21 (källor, sänkor och huruvida kategorier eventuellt utesluts)
- EU:s nationellt fastställda bidrag omfattar hela ekonomin och är därför förenliga med denna bestämmelse.

d)	Sidovinster i fråga om begränsning till följd av parternas anpassningsåtgärder och/eller planer för ekonomisk diversifiering, inbegripet en beskrivning av specifika projekt, åtgärder och initiativ i parternas anpassningsåtgärder och/eller planer för ekonomisk diversifiering.	Ej tillämpligt.

4 Planeringsprocesser:

a)	Information om de planeringsprocesser som parten åtagit sig att förbereda för sitt nationellt fastställda bidrag och, om information finns tillgänglig, om partens genomförandeplaner, inbegripet, i förekommande fall, följande:	Innehållet i EU:s nationellt fastställda bidrag är baserat på en omfattande konsekvensbedömning ³ och på berörda parter synpunkter insamlade via offentliga samråd ⁴ .
i)	Inhemska institutionella arrangemang, allmänhetens deltagande och samarbete med lokalsamhällen och ursprungsbefolkningar på ett genusmedvetet sätt.	EU:s nationellt fastställda bidrag utarbetas mot bakgrund av EU:s engagemang för jämställdhet och övergripande prioriteringar, såsom de formuleras i åtaganden som till exempel åtagandet att skapa och maximera synergieffekterna mellan de sociala, miljömässiga och ekonomiska aspekterna av hållbar utveckling ⁵ , medlemsstaternas införlivande av människorättsaspekter och jämställdhetsaspekter i sina nationella planer och strategier enligt EU:s energi- och klimatstyrningsförordning ⁶ , den europeiska jämställdhetspakten ⁷ , EU:s stöd för antagandet av FN:s förklaring om urbefolkningars rättigheter ⁸ . EU strävar efter att uppnå en jämn könsfördelning och uppmuntra kvinnors och flickors fullständiga, jämlika, effektiva och meningsfulla deltagande och ledarskap på alla nivåer av klimatåtgärder och beslutsfattande. EU kommer också att fortsätta att

³ Arbetsdokument från kommissionens avdelningar, SWD (2020) 176.

⁴ <https://ec.europa.eu/info/law/better-regulation/have-your-say/initiatives/12265-2030-Climate-Target-Plan/public-consultation>

⁵ Rådets slutsatser av den 9 april 2019 ”Mot ett hållbarare EU 2030”.

⁶ <https://ec.europa.eu/info/law/better-regulation/have-your-say/initiatives/12265-2030-Climate-Target-Plan/public-consultation>

⁷ Rådets slutsatser av den 7 mars 2011 om europeiska jämställdhetspakten (2011–2020).

⁸ Rådets slutsatser av den 15 maj 2017 om urbefolkningar.

ii)

Kontextuella frågor, bland annat, när så är lämpligt,

- a) nationella omständigheter, såsom geografi, klimat, ekonomi, hållbar utveckling och fattigdomsutrotning,
- b) bästa praxis och erfarenheter i samband med utarbetandet av det nationellt fastställda bidraget,
- c) andra kontextuella ambitioner och prioriteringar som erkänts vid anslutningen till Parisavtalet.

stödja ett meningsfullt deltagande för ungdomar och barn i beslutsprocesser som rör klimatförändringarna samt klimatutbildning och öka allmänhetens medvetenhet om klimatförändringar. EU välkomnar erkännandet från FN:s råd för mänskliga rättigheter och FN:s generalförsamling att rätten till en ren, hälsosam och hållbar miljö är en mänsklig rättighet och kommer att aktivt delta i diskussioner som främjar denna rättighet samt främja inkludering och icke-diskriminering. EU erkänner bidraget från människorättsförsvarare på miljöområdet, som står inför hot och attacker i en aldrig tidigare skådad utsträckning.

Samtliga EU:s lagstiftningsakter blir föremål för ett offentligt samråd innan de antas av Europaparlamentet och Europeiska unionens råd. Styrningsarrangemangen fastställs i förordning (EU) 2018/1999 om styrningen av energiunionen och av klimatåtgärder och i förordning (EU) 2021/1119 om den europeiska klimatlagen. Detta innefattar ett förbättrat styrningssystem för integrerad planering, rapportering och övervakning på klimat- och energipolitiska områden, inbegripet med avseende på mål, politik, åtgärder och prognoser som rör klimat och energi, inventeringar och bestämmelser om allmänhetens deltagande på flera nivåer samt offentliga samråd som ska hållas av medlemsstaterna vid utarbetandet av de integrerade nationella energi- och klimatplanerna för genomförandet av deras politiska mål fram till 2030. Dessa rättsakter innehåller översynsklausuler i linje med den femåriga cykeln med ökade ambitiösa klimatåtgärder enligt Parisavtalet.

EU genomför dessutom åtgärder för att stödja genomförandet av artikel 2.1 c i Parisavtalet, bland annat EU:s utsläppshandelssystem och EU:s ram för hållbar finansiering, inbegripet finansmarknadspolitiken, och fortsätter att arbeta för att göra finansiella flöden förenliga med en klimatrezilient utvecklingsbana med låga växthusgasutsläpp.

- b) Specifik information som gäller parter, inbegripet organisationer för regional ekonomisk integration och deras medlemsstater, som har träffat en överenskommelse om att handla gemensamt enligt artikel 4.2 i Parisavtalet, inbegripet vilka parter som kommit överens om att handla gemensamt och bestämmelserna i överenskommelsen i enlighet med artikel 4.16–4.18 i Parisavtalet.

EU och dess medlemsstater meddelar härmed UNFCCC:s sekretariat sin avsikt att handla gemensamt enligt artikel 4.2 i Parisavtalet och i enlighet med den lagstiftning som anges i avsnitt 3 a ovan, som beskriver hur EU och dess medlemsstater ska ansvara för att uppnå detta nationellt fastställda bidrag.

De respektive utsläppsminskningarna är följande:

- Enligt direktiv (EU) 2023/959 inom ramen för EU:s system för utsläppshandel: **EU kommer att minska sina utsläpp från de sektorer som omfattas av denna lagstiftning med 62 % jämfört med 2005 års nivåer fram till 2030.**
- I förordning (EU) 2023/857 fastställs ett mål för minskade utsläpp av växthusgaser på EU-nivå med 40 % fram till 2030, jämfört med 2005, för alla sektorer som den omfattar. **Varje EU-medlemsstat ska fram till 2030 minska sina utsläpp från 2005 års nivåer i enlighet med följande procentsatser: Belgien 47 %, Bulgarien 10 %, Tjeckien 26 %, Danmark 50 %, Tyskland 50 %, Estland 24 %, Irland 42 %, Grekland 22,7 %, Spanien 37,7 %, Frankrike 47,5 %, Kroatien 16,7 %, Italien 43,7 %, Cypern 32 %, Lettland 17 %, Litauen 21 %, Luxemburg 50 %, Ungern 18,7 %, Malta 19 %, Nederländerna 48 %, Österrike 48 %, Polen 7 %, Portugal 28,7 %, Rumänien 12,7 %, Slovenien 27 %, Slovakien 22,7 %, Finland 50 %, Sverige 50 %.**
- I förordning (EU) 2023/839 (som ändrar förordning (EU) nr 218/841) fastställs **ett bindande unionsmål för nettoupptag inom LULUCF-sektorn.** Målets geografiska tillämpningsområde är nu hela det område som täcks av brukad mark i unionen. Varje medlemsstat har ett bindande nationellt mål för 2030 för ökningen av nettoupptaget av växthusgaser, mål vilka **tillsammans ska utmyнна i det gemensamma EU-målet på 310 miljoner ton nettoupptag av koldioxid.**
- **Dessutom åtar sig varje medlemsland att uppnå en viss nettosumma av utsläpp och upptag av växthusgaser under perioden 2026–2029.**

c) Hur parten vid utarbetandet av sitt nationellt fastställda bidrag har tagit hänsyn till resultaten från den globala översynen, i enlighet med artikel 4.9 i Parisavtalet.

- Målet för 2030 för varje medlemsstat är en ökning av nettoupptaget jämfört med de uppgifter från 2016–2018 med inrapportering 2032, enligt följande: Belgien -320 kt koldioxidekvivalenter, Bulgarien -1163 kt koldioxidekvivalenter, Tjeckien -827 kt koldioxidekvivalenter, Danmark -441 kt koldioxidekvivalenter, Tyskland -3751 kt koldioxidekvivalenter, Estland -434 kt koldioxidekvivalenter, Irland -626 kt koldioxidekvivalenter, Grekland -1154 kt koldioxidekvivalenter, Spanien -5309 kt koldioxidekvivalenter, Frankrike -6693 kt koldioxidekvivalenter, Kroatien -593 kt koldioxidekvivalenter, Italien -3158 kt koldioxidekvivalenter, Cypern -63 kt koldioxidekvivalenter, Lettland -639 kt koldioxidekvivalenter, Litauen -661 kt koldioxidekvivalenter, Luxemburg -27 kt koldioxidekvivalenter, Ungern -934 kt koldioxidekvivalenter, Malta -2 kt koldioxidekvivalenter, Nederländerna -435 kt koldioxidekvivalenter, Österrike -879 kt koldioxidekvivalenter, Polen -3278 kt koldioxidekvivalenter, Portugal -968 kt koldioxidekvivalenter, Rumänien -2380 kt koldioxidekvivalenter, Slovenien -212 kt koldioxidekvivalenter, Slovakien -504 kt koldioxidekvivalenter, Finland -2889 kt koldioxidekvivalenter, Sverige -3955 kt koldioxidekvivalenter.

EU kommer att fastställa sitt klimatmål i enlighet med den europeiska klimatlagen. I detta syfte ska kommissionen, senast sex månader från den första globala översynen om det är lämpligt lägga fram ett lagstiftningsförslag om ett unionsomfattande klimatmål för 2040 baserat på en ingående konsekvensbedömning, i enlighet med artikel 4.3 i EUROPAPARLAMENTETS OCH RÅDETS FÖRORDNING (EU) 2021/1119 av den 30 juni 2021 om den europeiska klimatlagen.

d)	Varje part med ett nationellt fastställt bidrag enligt artikel 4 i Parisavtalet som består av anpassningsåtgärder och/eller planer för diversifiering av ekonomin som leder till positiva bieffekter i överensstämmelse med artikel 4.7 i Parisavtalet lämnar information om	Ej tillämpligt.
i)	hur de ekonomiska och sociala konsekvenserna av motåtgärderna har beaktats vid utarbetandet av det nationellt fastställda bidraget,	
ii)	särskilda projekt, åtgärder och verksamheter som ska genomföras för att bidra till positiva bieffekter, inbegripet information om anpassningsplaner som också ger positiva bieffekter som kan omfatta, men inte är begränsade till, viktiga sektorer såsom energi, resurser, vattenresurser, kustresurser, bosättningar och stadsplanering, jordbruk och skogsbruk samt åtgärder för diversifiering av ekonomin, som kan omfatta, men inte är begränsade till, sektorer som tillverkning och industri, energi och gruvdrift, transport och kommunikation, byggverksamhet, turism, fastigheter, jordbruk och fiske.	
5	Antaganden och metoder, inbegripet sådana för uppskattning och bokföring av antropogena utsläpp och, i förekommande fall, upptag av växthusgaser:	
a)	Antaganden och metoder som används för bokföring av antropogena utsläpp och upptag av växthusgaser som motsvarar partens nationellt fastställda bidrag, i enlighet med punkt 31 i beslut 1/CP.21 och den vägledning om bokföring som antagits av CMA.	EU:s nuvarande tillvägagångssätt för bokföring överensstämmer med metoder och gemensamma mätmetoder som utvärderats av IPCC (se 5 d nedan). Senast den 31 december 2024 ska tillvägagångssättet överensstämma med den vägledning om bokföring för nationellt fastställda bidrag som återfinns i bilaga II till beslut 4/CMA.1.

b)	Antaganden och metoder som används för att redovisa genomförandet av politik och åtgärder eller strategier i det nationellt fastställda bidraget.	Ej tillämpligt. EU:s nationellt fastställda bidrag innebär en absolut minskning av växthusgasutsläppen i hela ekonomin.
c)	I tillämpliga fall, information om hur parten kommer att beakta befintliga metoder och vägledning enligt konventionen för bokföring av antropogena utsläpp och upptag, i enlighet med artikel 4.14 i Parisavtalet, beroende på vad som är lämpligt.	Se 5 d nedan.
d)	IPCC:s metoder och mätvärden som används för att uppskatta antropogena utsläpp och upptag av växthusgaser	Metoder: IPCC:s riktlinjer 2006. Mätvärde: Global uppvärmningspotential på en tidsskala på 100 år i enlighet med IPCC:s femte utvärderingsrapport.
e)	Sektors-, kategori- eller verksamhetsspecifika antaganden, metoder och strategier som är förenliga med IPCC:s riktlinjer, beroende på vad som är lämpligt, i förekommande fall inbegripet:	EU:s politiska ram för LULUCF bygger på IPCC:s riktlinjer, TACCC-principerna och de befintliga bokföringsreglerna och uppdaterar och förbättrar dem inför perioden 2021–2030. I den politiska ramen från 2026 tillämpas rapporterade nettoutsläpp och nettoupptag, vilket bidrar till målet att på lång sikt förbättra EU:s nettokolsänkor på land.
i)	Metod för att hantera utsläpp och efterföljande upptag från naturliga störningar på brukad mark.	Medlemsstaterna får, under perioden 2021–2025, använda en bestämmelse om naturliga störningar på beskogad mark och brukad skogsmark i enlighet med artikel 10 i förordning (EU) 2018/841 (ändrad genom förordning 2023/839) och bilaga VI till den förordningen. Från och med 2026 tillämpas denna bestämmelse inte längre.
ii)	Metod som används för att bokföra utsläpp och upptag från avverkade träprodukter.	EU använder den produktionsansats som definieras i IPCC:s riktlinjer; se även artikel 9 i förordning (EU) 2018/841 (ändrad genom förordning 2023/839) och bilaga V till den förordningen. I den reviderade förordningen (EU) 2023/839 föreskrivs en aktiv översyn av innovativa produkter för lagring av koldioxid.
iii)	Metod som används för att hantera effekterna av åldersklassfördelning i skogarna.	Fram till 2025 tar prognostiserade referensnivåer för brukad skogsmark (skogsmark som fortfarande är skogsmark) hänsyn till skogens åldersklassfördelning så att förändringar i bruksmetoderna bokförs. Se även artikel 8 i förordning (EU) 2018/841 (ändrad genom förordning 2023/839) och bilaga IV till den förordningen. Från och med 2026 tillämpas inte längre referensnivåer.

- f) Andra antaganden och metodologiska ansatser som används för att förstå det nationellt fastställda bidraget och, i tillämpliga fall, för att uppskatta motsvarande utsläpp och upptag, inbegripet
- i) hur referensindikatorerna, referensscenarierna och/eller referensnivåerna, inbegripet, i tillämpliga fall, sektors-, kategori- eller verksamhetsspecifika referensnivåer, är konstruerade, till exempel vilka nyckelparametrar, antaganden, definitioner, metoder, datakällor och modeller som används;

EU:s strategi har utvecklats i enlighet med IPCC:s riktlinjer från 2006 för inventeringar av växthusgaser; överensstämmer med beslut 18/CMA.1. CMA-beslutet (5/CMA.3) gör det också möjligt för parterna att på frivillig basis använda IPCC:s finjustering från 2019. Vissa medlemsstater började använda finjusteringen, vilket även återspeglas i EU:s inventering. Målet bokförs mot nettoupptaget (utsläppen) av växthusgaser på medlemsstaternas territorier för

LULUCF-kategorier: utsläpp och upptag som sker på rapporterade kategorier av skogsmark, åkermark, betesmark, våtmark, bebyggd mark, övrig mark, avverkade träprodukter, annat, atmosfäriskt nedfall och kväveutlakning och kväveavrinning, inklusive förändrad markanvändning mellan dessa kategorier.

LULUCF-pooler: levande biomassa, förna, död ved, organiskt kol i mineraljordar, organiskt kol i organiska jordarter, avverkade träprodukter. LULUCF-gaser: CO₂, CH₄, N₂O.

ii)	för parter med nationellt fastställda bidrag som innehåller icke-växthusgaskomponenter, information om antaganden och metoder som använts för dessa komponenter, beroende på vad som är tillämpligt;	Ej tillämpligt. EU:s nationellt fastställda bidrag innebär ett mål för en absolut minskning av växthusgasutsläppen i hela ekonomin.
iii)	för klimatpåverkande ämnen som ingår i nationellt fastställda bidrag som inte omfattas av IPCC:s riktlinjer, information om hur de klimatpåverkande ämnena beräknas;	Ej tillämpligt. EU:s nationellt fastställda bidrag innehåller endast klimatpåverkande ämnen som omfattas av IPCC:s riktlinjer (se avsnitt 3 b).
iv)	vid behov, ytterligare teknisk information.	Ej tillämpligt.

g) Avsikten att använda frivilligt samarbete enligt artikel 6 i Parisavtalet, i tillämpliga fall.

EU:s nettominskningsmål på minst 55 % till 2030 ska uppnås enbart med hjälp av inhemska åtgärder, utan bidrag från internationella reduktionsenheter.

Norge, Island och Liechtenstein har deltagit i EU:s utsläppshandelssystem sedan 2008, och ett avtal om sammankoppling av EU:s och Schweiz utsläppshandelssystem trädde i kraft 2020. EU fortsätter att undersöka möjligheterna att koppla samman EU:s utsläppshandelssystem med andra stabila utsläppshandelssystem.

EU kommer att redogöra för sitt samarbete via EU:s utsläppshandelssystem med dessa och alla andra parter på ett sätt som är förenligt med den vägledning som antagits av CMA1 och eventuella ytterligare riktlinjer som CMA enas om.

6 Anser parten att dess nationellt fastställda bidrag är rättvist och ambitiöst med hänsyn till de nationella omständigheterna:

a) Anser parten att dess nationellt fastställda bidrag är rättvist och ambitiöst med hänsyn till de nationella omständigheterna.

EU:s nationellt fastställda bidrag är både ambitiöst och rättvist eftersom det kommer att leda in en av världens största fossilbränsleberoende och industrialiserade ekonomier på väg mot klimatneutralitet senast 2050, samtidigt som hänsyn tas till rättvisa och solidaritet mellan medlemsstater med olika nationella förhållanden.

Det nationellt fastställda bidraget återspeglar EU:s mål för 2030, som gjorts bindande genom den europeiska klimatlagen, enligt vilken EU även åtar sig att bli klimatneutralt senast 2050. Målet för 2030 kommer att uppnås gemensamt av EU, på det mest kostnadseffektiva tänkbara sättet, tack vare 55 % -paketet. Alla EU-medlemsstater kommer att delta i denna insats på ett sätt som beaktar medlemsstaternas olika utgångspunkter och specifika nationella omständigheter och utsläppsminskningspotential, inbegripet när det gäller ömedlemsstater och öar, samt de ansträngningar som har gjorts.

Den europeiska klimatlagen skapar ett system för att övervaka framstegen

och ger en rättslig grund för att vid behov vidta ytterligare åtgärder. Den skapar förutsägbarhet för investerare och andra ekonomiska aktörer och säkerställer att omställningen till klimatneutralitet är oåterkallelig.

EU har länge haft goda resultat när det gäller att genomföra sin klimatpolitik. Unionens totala utsläpp av växthusgaser (exklusive LULUCF och internationell luftfart) har minskat med 1939 miljoner ton koldioxidekvivalenter sedan 1990 (eller 34,3 %) och nådde sin lägsta nivå under denna period 2020 (3708 miljoner ton koldioxidekvivalenter). EU har i förhållande till 1990 gradvis frikopplat sin bruttonationalprodukt (BNP) från sina växthusgasutsläpp, med en BNP-ökning på 54 % samtidigt som utsläppen minskat med cirka 34 % under samma period.

För att säkerställa att omställningen till en klimatneutral ekonomi sker på ett rättvist sätt samtidigt som ingen lämnas utanför inrättade EU en social klimatfond som hjälper utsatta hushåll, mikroföretag och transportanvändare att hantera priseffekterna av det nya utsläppshandelssystemet för byggnader och vägtransporter och bränslen för ytterligare sektorer. Fonden bör undantagsvis och tillfälligt finansieras direkt genom intäkterna från utsläppsätter från utsläppshandelssystemet.

Översynen av EU:s utsläppshandelssystem stärker också den moderniseringsfond som finansieras av EU:s utsläppshandelssystem i syfte att bidra till de betydande investeringsbehoven i de 13 medlemsstaterna med lägre inkomster från och med 2024. Den omfattar stöd till investeringar inom energilagring, energiproduktion och användning av förnybara energikällor samt modernisering av energinät, inbegripet rörledningar, nät och fjärrvärme, för att främja en rättvis omställning i koldioxidberoende regioner.

b) Rättviseaspekter, inbegripet överväganden om rättfärdighet.

Enligt IPCC:s sjätte utvärderingsrapport måste de globala utsläppen av växthusgaser minska med cirka 43 % fram till 2030 jämfört med 2019 års nivåer för att kunna begränsa uppvärmningen till 1,5 °C. EU:s mål ”på minst -55 %” är förenligt med denna minskningsnivå, med utgångspunkt i de betydande utsläppsminskningar som EU har uppnått sedan basåret 1990.

De mest ambitiösa IPCC-scenarierna (som ligger i linje med 1,5 °C utan eller med begränsat överskridande) liknar dem i 2018 års särskilda rapport om 1,5 °C som låg till grund för EU:s mål ”på minst -55 %” och EU:s klimatneutralitetsmål för 2050. Att uppnå dessa mål kommer att innebära att EU fasar ut fossila bränslen snabbare än vad som krävs för hela världen i dessa scenarier. För 2050 går EU:s mål att uppnå klimatneutralitet utöver den nettonollnivå för (endast) koldioxid som behövs på global nivå vid samma tidpunkt.

Det bör också påpekas att EU redan har minskat utsläppen av växthusgaser med 31 % jämfört med 1990 års nivåer, medan utsläppen har ökat med över 50 % i hela världen. EU har avsevärt överträffat sina mål för 2020, även utan att ta hänsyn till covid-19-pandemins effekter. Under den perioden var utsläppsminskningarna i EU och dess medlemsstater större än i någon annan större utvecklad ekonomi eller utvecklingsekonomi.

EU:s utsläpp per capita är också bland de lägsta i något större höginkomstland och lägre än flera tillväxtekonomier.

I IPCC:s sjätte utvärderingsrapport bekräftas också att ett ihållande engagemang för klimatåtgärder, såsom EU:s, har varit effektivt i de regioner där försök till klimatåtgärder har gjorts. I rapporten konstateras även att en hållbar klimatpolitik har lett till kostnadsminskningar för teknik med låga utsläpp och fleråriga utsläppsminskningar (även när de mäts på grundval av

		förbrukningen), och att det inte finns några belägg för betydande utsläppsläckage från en väl förvaltd prispolitik för koldioxid.
c)	Hur parten har behandlat artikel 4.3 i Parisavtalet.	Detta nationellt fastställda bidrag innebär höjda ambitioner jämfört med EU:s ursprungliga nationellt fastställda bidrag för samma period. Se 6a
d)	Hur parten har behandlat artikel 4.4 i Parisavtalet.	EU följer denna bestämmelse genom sitt absoluta mål som gäller hela ekonomin.
e)	Hur parten har behandlat artikel 4.6 i Parisavtalet.	Ej tillämpligt inom EU,

7 Hur det nationellt fastställda bidraget bidrar till att uppnå konventionens mål enligt dess artikel 2:

a)	Hur det nationellt fastställda bidraget bidrar till att uppnå konventionens mål enligt dess artikel 2.	EU anser att dess nationellt fastställda bidrag ligger i linje med UNFCCC:s mål och det långsiktiga målet i Parisavtalet inom ramen för UNFCCC, såsom förklaras i 6a och 6b.
b)	Hur det nationellt fastställda bidraget bidrar till artikel 2.1 a och artikel 4.1 i Parisavtalet.	